

նալ այնպիսիները դատապարտելու . մարդս ոչ երբէք իրաւունք ունի անոնց քաջած նեղութեանը վրայ ուրախանալու , և ոչ պէտք եղածէն աւելի զիրենք յանցաւոր ու պախարակելի երեցընելու :

Վթածութիւնը երբոր քեզի բնութիւնն դարձնես՝ ապերախտ մարդկանց հետ ալ երբեմն գթութեամբ կը վարուիս : Ինկէց մի հետեցընէր նեղսրբութեամբ թէ ամէնքն ալ ապերախտ են . գթութիւնը ձեռքէ մի ձգեր : Շատ ապերախտներու մէջ մէկ երախտագէտ մըն ալ կը գտնուի որ քու բարերարութեանցդ արժանի ըլլայ : Ի՞նչ բարերարութիւններդ իրեն չէին հասներ թէ որ շատի ըրած չըլլայիր : Ի՞նչ մէկուն օրհնէնքները մէկալ տասնէն տեսած ապերախտութեանդ տեղը կը բռնեն :

Ո՞ր թողունք որ մէկ երախտագէտ մըն ալ չգտնես նէ՝ քու բարեսրտութիւնդ քեզի վարձք է : Ողորմած ըլլալուն պէս , ուրիշներուն դժբաղդութիւն թեթեւցընելուն պէս քաղցր բան չկայ : Իսկայ ուրիշներէն օգնութիւն գտնելէն շատ աւելի քաղցր է . վասն զի առնելու մէջ առաքինութիւն չկայ , իսկ տալուն մէջ՝ խիստ շատ :

Իարեգործութիւն մը ընելու ատենդ շատ զգուշաւոր եղիր ամէն ատեն , բայց աւելի երբոր դիմացինդ պատկառելի մարդ է , քաշուող ու պատուաւոր կին

է , աղքատութեան անողորմ ճամբուն մէջ դեռ նոր ընկած ու անվարժ է , որ շատ անգամ լաւ կը համարին իրենց արտասունքները ներսէն կլլել՝ քան թէ աս սիրտ կտրրտող խօսքս ըսել թէ հոյի հարօթ է՝ :

Դռանձին մէկուն մէկալին տուածէդ զատ , անանկ որ մէկ քեռիդ արածը մէկալ չգիտնայ , ինչպէս որ կ'ըսէ աւետարանը , ուրիշ առատաձեռն անձանց հետ ալ միաբանէ որ օգտակար տեղուանք բանալու և բացուածները պահելու համար պէտք եղած ստակը աւելնայ :

Ի՞նչ ալ հաւատոյ խօսքերուն մէկն է թէ՝ « Խորհեցարուք զբարիս ոչ միայն առաջի Իստուծոյ , այլ և առաջի ամենայն մարդկան » . այսինքն մտածեցէք որ բարիք ընէք ոչ միայն Իստուծոյ առջև , այլ նաև մարդկանց առջևը :

Շատ գեղեցիկ բաներ կան որ մարդս մինակ չի կրնար ընել , ու ծածուկ ընելն ալ կարելի չէ : Իարեգործական ընկերութիւնները սիրէ , ու թէ որ կրնաս՝ ծաղկեցուր , թմրած են նէ արթնցուր , աւրուած են նէ՝ շտկէ : Սիրտդ թող չկտորի այն ծաղրածութիւններէն որ ագահ ու անշահ մարդիկ կ'ընեն միշտ այն գործունեայ անձանց վրայ որ մարդկութեան օգտին համար կ'աշխատին :

ՓԵ՛ՂԼԻԻՔՈՅ

1 Թուղթ Պօղոսի առ Հռովմ. ԳԼ. ԺԲ :

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆ

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ

Ի ՍԵՐԱԳԻՏՈՒՄԻ ԿՈՍՏԱՅՐ ԻՍԿԱՆԻՆԻ :

ՀԸՆԶՄՈՒՆՔ հրաշից րաժըշտական նըւագաց
Սըրտազարթոյց հրաւերք հոգւոյս եւ լուցիկի ,
Ինչառք ձայնից , վանդիւնք քաղցունք գեղեցիկի ,
Որ զըզգալեաւս հեղուն մասամբ յեղակարծ ,
Յալուց խորոց յարուցանեն զիղձըս , Սայր ,
Զկտիլ ուր սուրբն երգի անուն քո յամայր :

Սիրտ 'ի յերկուս արդ կայ՝ օտք երկին եւ երկիր ,
 Լստ՝ ըզմարմինդ , անդ 'ի պաշտել ըզհոգիդ ,
 Խունկ՝ նրմա , փունջ սրմա կապել գեղափթիթ .
 Սերձ 'ի յերկինս , մերձ գայ զմարմնովդ աչացս հիւ .
 Թէպէտ բոլոր ըզքեզ երկնից իղձք են իմ ,
 Լսլ զաստ մընալ մարմնոյդ՝ ոչ փոքր ախորժիմ :
 Լսլ այժմ ունայն ընդմիջաբեկ գիրկք սըրտիս
 Օ ինչ լարաթափ քընար բաղխին ըզքո կնի . . .
 Օ ի դուք հրեշտակք , զի պարաւորք ձեզ երկնի .
 Ինդէր զըրկէք զանմըխիթար եղկելիս .
 Թէ թեւք թռուցիկք հասարակաց Սօրս իցէք ,
 Լս պատուանդան ոտիցն եղէց՝ թէպէտ հէզ . . .
 Ո՛վ լոյս փառաց , յոր կորնչի , Սայր , հոգիս .
 Լոյս՝ որ 'ի հօր ծոցոյ թափեալ մինչ 'ի վէմդ .
 Լս ընդ շաւեղըդ շողշողուն տեսանեմ
 Ոչ մի զուարթուն իբր անդ ուրեմն յաւետիս ,
 Լսլ երկնայինքն ամէն 'ի շող եւ 'ի շաղ
 Գան թաթաւեալք եւ ցօղեն ցօղըս խաղաղ :
 Թաքչի տապան քաղցր արեւուդ կենախուզ .
 Ուր ընդ Լեփայ եւ ընդ սիրոյն աշակերտ՝
 Սարշամակի փոխան՝ վարդից լոկ ըզթերթ
 Լս պատմութեան ես տեսանեմ ասրաբոյս
 Լսլ ահա զօրքն երկնից հանեալ են ըզքեզ ,
 Ո՛վ բերկրութիւն մեր , գնան ցաւոց 'ի հովտէս :
 Ո՛հ զի չըքնաղ , ո՛հ զի մնբուր զի պայծառ
 Դու նորահրաշ նորափետուր կոյս հարանեակ .
 Սեհաւետն հայր՝ ըզքեւ անկեալ հովանեակ ,
 Խմաստք յՈրդւոյդ սփռեալ , հոգւոյն՝ շնորհք անձառ .
 Լս զօրք երկնից ըզգագաթամբդ հրաշաղան
 Հիւսակս յեռլով վարսից քան վարդ եւ շուշան :
 Հոգիդ 'ի կերպ աստուածութեանն եռանձնեայ
 Փարեալ զմարմնովդ՝ յեղու 'ի տարր հոգեղէն ,
 Փայլ ըզփայլի տաս քան ճաճանչ յեթերէն .
 Երկինք՝ բիւրեղ աստեղց , մարմինդ՝ հոգւոյդ կայ .
 Յօղոյս ծայրից ծիծաղախիտ ծաւալիս ,
 Լսլ անաղտ՝ դու զյաւիտենից օր ծնանիս :
 Քո սուրբ ճակատ՝ Սեհին հովիտ հաճոյից ,
 Քո երկնածիր գիսակ համայն լուսասփիւռ
 Քան զճառագայթ արեգականս է համբոյր ,
 Սպիտակարան աստղակաճառ քան զերկնից .
 Քո կապուտակ պատմութեանիդ խորք թըրթռուն՝
 Երբ թերթս երկնից՝ յերկինս 'ի վեր յաւելուն :
 Լսլս բանաս դու հրաշագեղս աննրման ,
 Լս մահացուաց եւ անմահից սխրալիս .
 Իբր շարժես սիրահոլովս եւ հրալիս ,
 Երկինք կայտուն եւ տիեզերք թինդըս տան .
 Խարտեալ զուարթնոցն երամ ըզքեւ պատ առնու
 Օ ինչ չըրջանակ ոսկի , զինչ բակն արեւու :

- Յուշիկ գըն՝ այն աստուածակիր տապանակ
 Լմենուրեք զի հեղուցու զընորհս իւր .
 Եւ անդ ուր օղբ սպառեալ եթերք հոսեն հուր ,
 Եւուն մի հանգիստ տըւեալ Կուսին առ բանակ ,
 Լմալ յամպոյ կաթս յաչաց ցողեալ սիրայիր .
 Յանմեկնեւին հայի խնամոց վայրն՝ յերկիր .
- Եւ այնչափ ցողք քամիք տեղան 'ի ժամուն
 Օրեք եւ ծըղիք շնորհաց սիւնին 'ի ծոցէն ,
 Օր զգայ երկիր զիւրն անվըկանդ ապաւէն .
 Որ եւ յերկնուստ կարկառեալ թեւըս փայլուն ,
 Տանել թըւի զկայս մահացուաց յայն սահման .
 Ուր իւր գահոյք յաւիտենից կազմեցան . . .
- Եւ ահա բարձր հաստատութիւնքն շարժին ,
 Եւ ահա դրունքն վերանան աննիազ .
 Լղանակերպ հասեալ կայ Կոյան հեզանազ .
 Եւ յանդիման իւր գրտանէ առաջին
 Օայն զոր յերկրի գերագրգուեացն ըզհիսուս .
 Փարին յիրար իբրեւ ճաճանչք միալոյս :
- Եւ Լնն Լստուած , սա Լստուած յետ Լստուծոյ .
 Ի պարս հոգեաց՝ սոցա միայն է մարմին ,
 Յոր սըխրացեալ դիտեն եւ հայր եւ հոգին ,
 Լնքան կարէր տանել փառաց մասն հողոյ .
 „ Երկինք , գօշէ Երրորդութիւն , լուարուք .
 „ Սա է Դըշխոյ , սրմա սպասեակըս լերուք :
 „ Սա ինձ դըստրիկ հօրս անմահից անմահի .
 „ Սա Սայր Բանիս անըսկըզան հօր Որդւոյս .
 „ Սա փառակցիս ինձ հարսնացեալ է հոգւոյս .
 „ Սա Կուսութիւն յերկինս հանուր եւ յերկրի .
 „ Մեք՝ Լստուած , սա՝ մեզ Լստուծոյ մերձաւոր
 „ Եւ զօրութեանցս ահեղից՝ լուծ հեզ եւ հզօր .
- „ Ողջ լեր Սէհիցըս վերառեալ Իսկուրհի ,
 Եւ հրեշտակք՝ „ Ողջ լեր , ասեն , մեծ Դըշխոյ ,
 Եւ երկինք . „ Ողջ լեր , հրամանաց մընամբ քոյ ,
 Եւ երկիր . „ Ողջ լեր օժանդակդ աշխարհի ,
 Իսկ Տիրուհին . „ Որ Լնդ օրհնեալ Տէր յամայր .
 „ Լրարածք , ողջ լիք , ես հանուրց եղէ Սայր ,